

Csongrádon hiányszakma a szabó

BÍRÓ DÁNIEL

2009.04.10. 16:00

Csongrád - Már csak nyomokban lelhető fel a textilipar Csongrádon és Szentesen, holott néhány éve még több száz főt foglalkoztattak a két város varrodái. A helyi munkaügyi központok szerint nincs betöltetlen állás az ágazatban, ugyanakkor egy regionális szakértői bizottság hiányszakmának minősítette a szabóságot.

Senki sem jelentkezett a szentesi Zsoldos Ferenc Középiskolában meghirdetett női szabó képzésre, holott hiányszakmáról van szó. Utóbbi minősítés annak tükrében különösen hangzik, hogy a Kurca-parti városban és Csongrádon is összetöpörödött a textilipar. 2004-ben felszámolták a környék egyik legnagyobb foglalkoztatóját, a szentesi ruhagyárat. A dolgozókat elküldték, az üzemet eladták, de az oda tervezett italkereskedésből nem lett semmi.

2006-ban az évekig exportra gyártó Arany János utcai szabószövetkezet is megszűnt. Ezzel egy időben az önkormányzat is próbálkozott a foglalkoztatás ösztönzésével, de a Szentes-Rehab Kht. varrodája veszteséget termelt, ezért tavaly márciusban túl is adott a város a társaságon. Az új tulajdonos, aki 72 megváltozott munkaképességű dolgozót vett át, nem nyilatkozott.

Dolgozik viszont a Szegedi Fonalfeldolgozó Zrt. Szarvasi úti üzeme, de mint Kiss Sándor vezérigazgatótól megtudtuk, 106 szentesi dolgozójuk a Legrandnak gyárt szerelvényeket.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)

Az egykor 160 főt foglalkoztató csongrádi kötöttárugyár helyén működő Sopa-Tex Kft. jelenleg 25-30 embernek ad munkát. Fotó: Tésik Attila

Csongrádon két üzem maradt hírmondónak. Az egykor 160 főt foglalkoztató kötöttárugyár helyén működő Sopa-TEX Kft. jelenleg 25-30 embernek ad munkát, és német piacra termel. Sós Csaba ügyvezető szerint hosszú távra képtelenség tervezni, legtöbbször szezonális munkák tartják el a céget. A volt ruhaipari szövetkezetből alakult társaságnál az 1980-as évek végén még 100-an dolgoztak, manapság mindössze két tucat varrónőt foglalkoztatnak. Mindkét üzemre jellemző, hogy a varrónők 90 százaléka 50 év feletti, és ha szükség lenne utánpótlásra, akkor csak nagyon nehezen vagy egyáltalán nem találnának.

A munkaügyi kirendeltségeken az utóbbi években eltűntek a varrónői vagy szabó állásajánlatok, a hivatalok szerint ezekre a szakmákra nincs igény. Ennek ellentmond, hogy a régió szakképzői iskoláit koordináló regionális fejlesztési és képzési bizottság 2008. decemberi állásfoglalásában hiányszakmának minősítette a női szabót.

- Hiába hirdetjük meg, évek óta nincs jelentkezés erre a képzésre - mondta lapunknak Pintér Etelka, a Zsoldos Ferenc középiskola igazgatója.

„Egy egyenes öltést sem tudnak.”

Precíz, minőségi munkát végző varrónőkre igenis szükség volna - állítják egybehangzóan a lapunk által megkérdezett szakértők, akik szerint a mostani képzésben részt vevők egy egyenes öltést sem tudnak bemutatni. Többük úgy véli, hiba volt szétverni a képzőintézmények és az egykori termelőüzemek együttműködésén alapuló rendszert, mert hiába alakítottak ki saját tanműhelyeket az iskolák, a gyakorlati oktatásra, az ahhoz szükséges alapanyagokra már nem maradt pénz, így az utóbbi években kiállított szakmunkás-bizonyítványok valójában értéktelenek.